

## Pământ

Cosmin18

---

Din călimară se scurge pământ,  
Iar masa e împrăscată cu flori,  
Camera e un pur și rece mormânt,  
Iar singurul vin e apa plânsă de nori

Noaptea nu plânge,  
dar își strânge ochii în dezamăgire  
Și în durere se împedică femeii nătânge  
Căzând în frunze de zăpadă, departe de fericire.

Pentru cine să plângă?  
Un corp fără suflet întins pe jos?  
Sau pentru globul albastru pe care-l ținea în mână  
Și pe care l-a spart ca un prost,  
iar acum babele stau de ani și-l cos

Le e milă de glob, a avut un sfârșit crunt  
Dar și omul, săracul, a stat întins cât a stat Columb la cârmă  
L-au lăsat până când inima i-a ajuns dună  
Iau mai luat și hainele, apoi l-au proclamat sfânt

Dar  
E înțepător acum, cu aripi de plumb.